

Sözcüklerin Sihirli Gücü

– AyselAKSÜMER · 10 Haziran 2011

Dudakların gerisindeki saklı kent gibidir sözcükler. Tek heceliden tutun çok heceliye kadar ne çok anlam yükler yapısına. Her biri dilde veya kâğıtta can bulmadıkça ölü gibidir. Yaşatmak, insanoğlunun dilinde veya kalem tutan elindedir.

Düşüncelerin kapısının nereden açılacağını herkes çok iyi bilir ama bazen bir harf boşluğu kadar bile kıpırdamaz dudaklar. O zaman, çaresizce gözlerden medet umarsınız. Yalvarırsınız kirpiklere “ne olur perdelerini örtme” diye. Çünkü; bilirsiniz ki “sözsüzlük en derin sessizliği doğurur”.

Sözcükleri kendi aralarında sınıflandıran dil bilgileri, sosyal statülerine göre de bir ayırım yapmışlar mıdır sizce? Mesela antisosyal sözcükler, dışa kapalı ama içe her yönden dönük olanlar ya da zengin veya fakara sözcükler gibi.

Kimi sözcüklerini dağıtmada bonkör değildir. Sürekli bir temkinlilik halindedir. Kimi de sözcük fabrikatörü gibidir. Doğru, yanlış çocukluğundan itibaren kazandığı her sözcüğü har vurup harman savurur.

Bazı sözcükler; yalnızlığı seçer. Sahne önünden ziyade sahne arkasında olmayı tercih eder. Dökülüp saçılmayı istemez. Kırılmaktan korkar, anlaşılammaktan çekinir. Serseri kurşunlar gibi hedefi olmadan sağa sola saplanmak istemezler. Rüzgârın estiği yönde uçuşan polenler gibi değil de mevsimi ve zamanı gelmeden asla yapraklarını açmayan ve o mis gibi kokusu vermeyen gül ağacı gibi olmaktır arzusu. Yerinde, zamanında ve degecek sözcükler için hamlesi yapacaktır.

Şifalı bitkiler kitaplarının sayfalarından derdine çare arayanlar gibi sözcüklerden de yardım umarız. Öyle sözcükler vardır ki yarayı kökten temizler, şifa dağıtırlar. Sanki sihirlidirler. Bir bakarsınız düşenin elinden tutar kaldırı, bir bakarsınız tökezletir düşürür.

Kimi zaman da; çocukken saklanılan bir dolap, sığınılan bir koltuk arkası, ya da kalın kabuklarının içine saklanan ceviz gibidir sözcüklerimiz. Kimse ulaşmasın, yerinde öylece kalsın, kulaktan kulağa yol alırken özü asla değişmesin, kimsecikler farklı anlamlar yüklemesin isteriz.

Sözcük avcısı insanlar vardır bir de. Daha ağızdan çıkan kelimelerin cümleye dönüşmesine fırsat vermeden nişan alırlar. Vurulur kelimeleriniz. Avcı, bir kişiyi daha susturmanın verdiği mutluluk içerisinde.

Çamura bulanmış, yalan yanlışlarla beslenmiş, harf sayısı çok ama içi bomboş sözcükler yerine kanası suyu içilen pınarlar gibi olmalı sözcükler. Ruhu temizlemeli, gururu okşamalı, güç vermeli, sevgi, saygı ve şefkat göstermeli.

Sözcükleri giydiren ya da soyan yine sahipleridir. İnsanlar kelimeleriyle büyür, yine onlarla da küçülürler. Sözcükler, karanlığı aydınlatmalı, yüreği ferahlatmalı, ruhu güneş gibi ısıtıp, güzellikler sunmalı.

Fletcher Knebel “Kelimeler, fikirleri asmaya yarayan çengellerdir” diyerek öyle güzel anlatmış ki ben de son söz olarak diyorum ki ne mutlu düşünebilene, ne mutlu fikirlerini beyan edebilene, kelimeleriniz güzelliklere ve mutluluklara kucak açsın.

Sevgilerimle.

Aysel AKSÜMER

"Edebiyat" hepimizi Sende Yaz da buluşturan ortak bir kelime.. İyi ki var, iyi ki varız. Kelimeler bizler için çok önemli. Çünkü onlardan destek alıyoruz. Yazımı güne gelmeye layık bulan Değerli Seçki Kurulu'na ve sevgili arkadaşlarıma teşekkür ediyorum, sevgi ve saygılarımı sunuyorum.